

Szilágyi Ákos

KOSSUTH LAJOS TORINÓBAN

Tarr Bélának szeretettel

Kossuth Lajos Torinóban
meglátta magát egy lóban
az is lehet nem is ő volt
hanem az a bajszos ápolit
ne kérdezzük ne firtassuk olyan régen volt

mellette állt neve nincsen
vagy ha van hát neve Nietzsche
úgy nézték el ketten a lót
mint álomból néznek valót
valót amely elközeleg valót ami nincs

a négy lóból volt az egyik
kérték menni szíveskedjék
hej de a ló meg se moccan
pedig nem is volt még rozzant
Rosinante Rosinante te búsképű ló

odalépett akkor Nietzsche
hogy a kocsis rendre intse
de az ostor épp rávágott
lóvá téve a világot
most légy okos Sancho Panza Puskás Öcsi bá

felzokoga akkor Nietzsche:
hát nincs Isten ki segítsen?!
így borult el a világló
tudván tudva: a világ ló
Upanisádokban így van hogy a világ ló

elragadta a végérzet
de akkor már igen vérzett
szíve helyén vérzett az úr
ahová majd kipenderül
nem ilyen lovat akart ő – zokogott a ló

Kossuth Lajos Torinóban
látta Nietzschét de valóban
konflislóra ráomlóban
a világot siratóban
és nyakába borult Isten mint a lónak ő

(Kossuth Lajos 1894-ben halt meg Torinóban. Nem kizárt tehát, hogy ott állt 1889. január 3-án a Via Carlo Albertón a csődületben, amit egy nagybajszú férfi – a paralitikus sokkot szenvedett Friedrich Nietzsche – okozott, amikor zokogva a kocsis által ütlegett konflisló nyakába borult. Ez annál is kevésbé kizárható, mivel Kossuth ekkoriban a nevezetes utca által határolt tér másik oldalán, a Via dei Millén lakott. A szöveg itt dalként, a szerző előadásában is meghallgatható: http://www.szilagyiakos.hu/hang/20130111_litera_KossuthLajosTorinoban.mp3)

tetics gróf felváltva szólították a lovaggá ütendő vitézeket, kik mély meghajtással a trónhoz léptek és Ő Felsége előtt a második lépcsőre térdeltek. Az ezen alkalommal előhitt »equites aurati« voltak: Almássy Vincze, Apor Géza báró, Bánffy György gróf, Eszterházy András gróf, Friedeczky Timót képviselő, Huszár Ágoston, Kardos Kálmán képviselő, Latinovics Albin cs. k. kamarás, Lazanszky Sándor gróf, Mednyánszky Dénes báró, cs. k. kamarás, kellemesi Melczer István titkos tanácsos és k. személynök, Nákó Kálmán gróf, cs. k. kamarás, demeteri Németh János földbirtokos, Nyáry Jenő báró, cs. k. kamarás, Radványi Sándor udvari titkár, Semsey Lajos cs. k. kamarás, Szapáry Antal gróf, cs. k. kamarás, szitányi Szitányi Bernárd képviselő, Te-

leky Sándor gróf, Torkos László ministeri titkár, Vietoris János képviselő, Vojnits Jakab földbirtokos. Midőn vége volt a lovaggá ütésnek, Ő Felsége rövid időre a sekrestyébe vonult. Ez időközben mindenki, Ő Felsége közvetlen kíséretén kívül, kiment a templomból, lóra ült és alakítá a menetet. Rövid idő múlva Ő Felsége kijött a templomból, a csatlós és a magyar kir. főkamarás segítségével lóra ült.”

Gróf Bánffy György többszörös szerepet tölt be. A lovagi avatáson kívül a vármegyék és városok bandériumai az ország négy kerülete szerint – Dunán innen és Dunán túl, Tiszán innen és Tiszán túl – négy főcsoportra voltak felosztva. A tiszántúli csoport Erdély bandériumait is magában foglalta: „Minden